

Sept 8 Conducătorii dau exemplu de închinare Solomon dedică Templul

1 Regi 8:22-24,37-39,46,48-50a

Versetul de aur

dacă un om, dacă tot poporul Tău, Israel, va face rugăciuni și cereri, și fiecare își va cunoaște mustrea cugetului lui și va întinde mâinile spre casa aceasta, ascultă-l din ceruri, din locul locuinței Tale, și iartă-l; lucrează și răsplătește fiecăruia după căile lui.

1 Regi 8:38-39a

Introducere

Ceremonia din 1 Regi 8 este despre sfințirea templului nou construit din Ierusalim. Construcția templului a început în 966 î.Hr. și a durat șapte ani pentru finalizare (1 Regi 6:1, 38). Acea finalizare în 959 î.Hr. a marcat o tranziție importantă în istoria Israelitelor, pe măsură ce locul întâlnirii cu Sfântul Dumnezeu a devenit imobil, templul înlocuind cortul portabil. Prima jumătate a domniei de 40 de ani a lui Solomon s-a concentrat pe construirea templului și a palatului (1 Regi 9:10). Lecția de astăzi din 1 Regi 8 ia în considerare o parte din rugăciunea de dedicare a Templului făcută de Solomon.

Mai multe elemente pregătitoare au condus la această rugăciune: templul fusese complet mobilat (1 Regi 7:13-51), chivotul legământului fusese adus în templu (1 Regi 8:1-9), iar Împăratul „și-a întors fașa și a binecuvântat toată adunarea lui Israel (1 Regi 8:14). Rugăciunea de dedicare care a urmat (1 Regi 8:23-53) este a doua cea mai lungă rugăciune din Biblie de aprox 1000 de cuvinte. Doar rugăciunea lui Neemia este mai lungă (Neemia 9:5-38) Rugăciunea făcută nu a fost lungă pentru că el a vorbit de dragul de a vorbi (Matei 6:7), ci pentru că a fost o rugăciune organizată.

Contextul lecției

I. O rugăciune profundă, din inimă (1 Regi 8:22-24)

A. Poziția lui Solomon la Rugăciune (v 22)

Solomon a stat în picioare înaintea altarului Domnului și în fața întregii adunări. Către Sfârșitul rugăciunii Solomon este îngenunchiat înaintea altarului. În amândouă situații el avea mâinile întinse către cer, ceea ce dă o mai mare solemnitate rugăciunii lui.

Rugăciunea lui nu este numai pentru el ci pentru toți cei ce erau prezenți.

B. Únicitatea lui Dumnezeu (v 23-24)

Dumnezeul nostru este un Dumnezeu unic, nu este altul ca el nici în ceruri și nici jos pe pământ. El nu acceptă rivalitate, El păstrează legământul și îndurarea față de poporul său. Promisiunea făcută lui David că urmașii lui vor construi templul (2 Samuel 7:13), acum împlinită, este o dovadă a credincioșiei lui Dumnezeu. Eventuala distrugere a împărăției și chiar a templului nu a anulat planul lui Dumnezeu pentru Israel; mai degrabă, Dumnezeu a folosit acele evenimente pentru a simboliza prezența Sa, deoarece ele arătau către realități mai mari, eterne, referitoare la împărăția și templul spiritual și cresc. Dumnezeu poate să-și împlinească promisiunile în diferite feluri dar promisiunile rămân întotdeauna în picioare.

II. Ascultă poporul când este în situații neplăcute (1 Regi 8:37-39)

A. Situații de foamete, ciumă etc. (v 37-38)

Solomon cere lui Dumnezeu să răspundă oricărei rugăciuni făcute în Templu sau a celor care se gândesc la Templu.

B. Ascultă Doamne și iartă (v 39)

Solomon face o pledoarie pentru popor ca Dumnezeu să asculte rugăciunile lui și Să-i ierte.

III. Păcatele fără de voie (1 Regi 8:46,48-50)

A. Mânia, Robia și exilul (v 46)

Avram face o pledoarie pentru cei care au păcătuit și își dau seama, iar apoi se întorc înapoi la Dumnezeu din tot sufletul lor, să le asculte glasul.

B. Ascultă-i, îndurate și iartă-i (v 48-50)

Această parte a rugăciunii lui Solomon presupune că suferința îi va face pe oameni să reflecteze asupra vieții lor și să o schimbe. De asemenea, presupune că Dumnezeu le va auzi rugăciunile de pocăință atunci când vor fi rostite într-o țară de exil. „Și iartă poporului tău, păcatele lui și toate fărădelegile făcute împotriva Ta”. La Dumnezeu nu-i face plăcere când vede suferința noastră, chiar dacă merităm (Ezechiel 18:32; 33:11).

CONCLUZII

Pentru a înțelege rugăciunea, este important să o plasăm în acest context mai larg, povestea lui Israel în țara făgăduită, acoperind întreaga carte Iosua până la 2 Regi. Atât istoria, cât și rugăciunea lui Solomon reflectă o evaluare realistă a condiției umane și a tendinței ființelor umane de a eșua. Biblia nu încearcă să pretindă că a fost un timp perfect, fără păcat, a existat la un moment dat după alungarea din Grădina Edenului. Idolatria și asuprirea au avut loc în mod regulat; încă mai există. Rugăciunea lui Solomon a prefigurat rezultatul găsit în 2 Regi 25. Chiar și așa, povestea lui Israel, așa cum este consemnată în cărțile lui Iosua și 2 Regi, nu este un necrolog, ci un avertisment și o invitație la o viață mai bună.

Ce trebuie să memorăm: Păcatul este adevărat, dar tot așa este și mila lui Dumnezeu